

MÀGIA

Hi havia una vegada cinc nenes que es deien: Vaiiolet, Caterina, Bruna, Mariona i Irene. Vivien als Pirineus de Catalunya. A la Caterina li encantava anar a esquiar, a la Vaiiolet li agradava jugar a hoquei sobre gel, a la Bruna, la Mariona i la Irene els agradava patinar sobre gel. Totes cinc anaven a una escola de màgia i a les golfes d'aquella escola hi havia un llibre màgic. El director de l'escola deia que feia molt i molt de temps el Rei d'Oxford (era el nom de la seva escola) va amagar el llibre a les golfes i va tirar la clau de la porta a les muntanyes de neu dels Pirineus.

Un dia les cinc amigues, després de classe no sabien que fer perquè les pistes d'esquí estaven tancades i les de gel també. A la Bruna se li va posar al cap una cosa:

- I si anem a les golfes de l'escola i busquem el llibre de màgia?

La Mariona va respondre:

- Com vols que entrem si la clau està perduda als Pirineus?

I la Bruna va dir:

- Doncs anem-la a buscar!

I les altres van cridar:

- Sí, anem!

Les cinc nenes van pujar cap dalt a les muntanyes dels Pirineus. Van buscar entre la neu i per més que van buscar no la van trobar enlloc. Es clar, els Pirineus eren immensos i era molt difícil trobar una clau. Però la Caterina va tenir una idea:

- I si em poso els esquis i amb les pales de neu vaig buscant?

La Vaiiolet va dir:

- Serà massa perillós perquè aquestes muntanyes tenen massa revolts.

Però la Caterina que era molt valenta li va respondre:

- No et preocupis estaré bé.

Així que la Caterina va anar amb els esquis muntanya avall i les altres van continuar buscant. Quan ja es feia fosc la Caterina encara no havia arribat i les altres amigues es van començar a preocupar molt. Aleshores van anar cap a l'escola i el director en veure-les va dir:

- Què feu tan tard?

I les nenes li van explicar que la Caterina s'havia perdut a les muntanyes de neu. I el director molt enfadat només va dir:

- Cap al llit!

Al cap d'una hora mentre les amigues estaven al llit, la Vaiiolet va sentir un soroll, va treure el cap per la finestra i va veure sortir el director de l'escola amb una espelma encesa i que es dirigia cap a les muntanyes nevades. Llavors va despertar a les altres, a la Mariona, la Bruna i la Irene i totes quatre amb les jaquetes posades van seguir al director. Feia molt fred i vent i en un moment van perdre de vista al director però van veure més cap allà que hi havia una caseta amb els llums encesos, s'hi van acostar i van treure el cap per la finestra i van veure a la Caterina estirada en un llit. A part de la Caterina hi havia dos homes molt abrigats.

La Bruna va dir:

- Em sonen d'alguna cosa

I llavors va recordar que els director els havia ensenyat una foto on hi sortia ell i els seus dos germans. Així doncs, aquells eren els germans del director? Que hi feien allà amb la Caterina?

Al cap de no res va entrar a la caseta el director i els va dir:

- Sisplau, doneu-me a la nena i jo us donaré la clau de les golfes.

La Irene va pensar... "Així que la clau la tenia ell i per això no la trobaven!"

Els dos homes li van dir al director que si ell els donava la clau i el llibre ells li tornarien la nena. I el director va dir que sí i ràpid els va donar la clau. I tots van anar cap a l'escola i les nenes els van seguir sense que les veiessin. Quan van arribar a l'escola el director va deixar a la Caterina al llit de la seva habitació i les altres nenes també es van posar dins dels seus llits sense fer soroll i sense que ningú sospités res d'elles.

L'endemà al matí es van reunir totes i van veure que la Caterina estava bé i van comentar tot el que havien viscut la nit passada. Van decidir tornar a la caseta de les muntanyes i quan van arribar al lloc.... no hi era!

I totes juntes van dir... SERÀ MÀGIA!!!